

hedder Spiritustrafik; den lige Adgang til Erhverv gælder ikke her, hvor ganske særlige Forhold gør sig gældende, og Lovgivningen har ganske utvivlsomt for Kommunerne Vedkommende gennem Bestemmelser, der er indeholdte i Beværterloven, ydet et væsentligt Bidrag til at forbedre de moralske Tilstande. Man skal ikke lade saa overlegen overfor Lovgivningen, den har ydet og vil fremdeles yde et stort Bidrag til Ædruelighedsarbejdet.

Til Slutning sagde det ærede Medlem noget, hvori jeg fuldkommen kan dele hans Opfattelse, han ønskede en grundig Drøftelse af det eventuelle Landsforbud, som mange mener ligger noget nærmere, som jeg mener ligger noget fjernere — det er i og for sig mindre væsentligt, enten det ligger temmelig nær eller noget fjernere, naar blot vi har den fornødne Forstaaelse af, hvad Sagen drejer sig om. Jeg tror ogsaa, det er nødvendigt, at det grundigt drøftes; for Resten tror jeg, at man for Øjeblikket i høj Grad er i Lag med at drøfte pro et contra; fra Den personlige Friheds Værns og fra Afholdsfolkernes Side føres alle Argumenter i Marken, der holdes Masser af Meder, Folk kan ikke være uvidende om disse Forhold, de maa tage Stilling dertil. Jeg ønsker ogsaa, at der finder Oplysning Sted, inden man fra nogen Side skrider til at spørge Befolkningen om, hvad den mener, om den ønsker Landsafstemning eller ikke. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Mig forekommer intet farligere end at indanke en Sag for Folket, naar denne Sag ikke er gennemdrøftet. Vælgeren maa vide, hvad han eller hun stemmer for, Vælgeren maa være fuldt klar over Sagen, og derfor kan jeg være enig med det ærede Medlem, her er der et Omraade, hvor vi kan mødes, og jeg vil ønske, at Klarheden maa indfinde sig snarest muligt, lad saa Resten blive Befolkningens Sag. Vi har jo nu en Gang ingen anden Vej at gaa end at spørge Folket, og med den Tillid, jeg har til Folket, er jeg, som jeg før nævnte, ikke bange for at lade Sagen afgøre af det. Jeg ved vel, at den almindelige Valgret undertiden kan tage fejl, det kender vi i det politiske Liv, men jeg ved ogsaa, at der findes ingen anden Vej at gaa end saa at lade den almindelige Valgret gøre sin Fejl god igen, gøre det, der var fejl, til ret. Det er en af Grundene til, at jeg nærer større Tillid ogsaa til Spiritusspørgsmaalets Afgørelse for Vælgernes Domstol end mange af dem, der i denne Sag staar paa et andet Stade end jeg.

Jeg skal hermed, idet jeg blot peger paa de enkelte Spørgsmaal, hvor jeg kunde have

ønsket at indtage en særlig Stilling, anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den af Flertallet foreslaaede Skikkelse.

Ordføreren (Ferd. Nielsen): Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af alle Mindretallets Ændringsforslag, som i Gaar blev motiveret af det ærede Medlem for Stege-Kredsen (Jessen). Jeg antager, at Medlemmerne nu længes efter at komme til Afstemning om denne Sag, og derfor skal jeg fatte mig kort. Men jeg vil dog tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger om Mindretallets Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 1 foreslaar en forandret Affattelse af 2det Stykke af § 2. Efter min og Flertallets Opfattelse er Lovforslagets Affattelse af dette Stykke bedre og klarere og mere fyldestgørende end Ændringsforslagets, og derfor vil jeg tilraade Medlemmerne at stemme imod dette.

Om Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 5 til § 7 vedrørende Bestyrerforholdet vil jeg sige, at det er ganske overflødig, for det faktiske og reelle Forhold vil blive nøjagtig det samme, hvad enten Ændringsforslaget vedtages eller ikke, og da det er overflødig, anbefaler jeg ogsaa at stemme mod det.

At give Bevillingerne paa længere Aaremaal, som Mindretallet foreslaar, vilde være et saa stort Tilbageskridt fra Ædruelighedskommissionens og den højtærede Indenrigsministers Forslag, at jeg meget maa anbefale at gaa imod disse Ændringsforslag.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 13, der omhandler Spørgsmaalet om, hvorvidt Beværtere og lignende kan indvælges i Bevillingsnævnet eller ikke, skal jeg henvise til mine Udtalelser i Gaar. De Udtalelser, der er kommet fra anden Side, har ikke i ringeste Grad virket overbevisende paa mig, og derfor anbefaler jeg fremdeles ærede Medlemmer at stemme imod dette Ændringsforslag, som er stillet af et Flertal paa 8 Medlemmer.

En af de Hovedindvendinger, det ærede Medlem for Stege-Kredsen rettede mod Lovforslaget og mod Flertallets Princip, vedrørte jo Kommuneafstemningen. Han syntes, det var en udemokratisk Ordning at overgive de kommunale Vælgere Afgørelsen af disse Spørgsmaal. Den højtærede Indenrigsminister har givet Svar paa denne Udtalelse, og jeg kan ganske slutte mig dertil. Den højtærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, at Folketinget enstemmigt i 1910 vedtog at føre Kommuneafstemningsprincippet ind i Loven. Den Gang blev det ikke gennemført, fordi det høje Landsting stillede